

ת"פ 54272/09/14 - מדינת ישראל נגד ד.מ.

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

06 ינואר 2019

ת"פ 54272-09-14 מדינת ישראל נ' מלול(אחר/נוסף)

המאשימה מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
ע"י ב"כ עו"ד בני ליבסקינד

נגד
הנאשם ד.מ.
ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל עירוני ו/או עו"ד חיים רייכברג ו/או עו"ד תומר ריז'נישוילי

החלטה

1. ביום 4.1.19 הוגשה על ידי ב"כ הנאשם, בחתימת עו"ד תומר ריז'נישוילי, ממושרד עו"ד מיכאל עירוני, בקשה בזו הלשון:

1." ביום 2.1.19 קבע בית המשפט הנכבד מועד להקראת גזר דין ליום 8.1.19.

2. נוכח מצבו הבריאותי הקשה של המבקש ובשל כך כי אינו מסוגל לדרוך על הרגל, אין באפשרותו של המבקש להתייצב לדיון במועד האמור, על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את הדיון הקבוע ליום 8.1.19 למועד מאוחר יותר. מצ"ב מסמכים רפואיים.

3. לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את מועד הקראת גזר דין הקבוע ליום 8.1.19 למועד מאוחר יותר."

2. בקשה זו, כפי שנוסחה, לוקה במספר נושאים, הן במה שנכתב בה והן במה שלא נכתב בה.

3. האמור בסעיף 1 לבקשה, מתעלם מכך שביום 2.1.19, ההחלטה לקביעת מועד הקראת גזר דין ביום 8.1.19, הינה החלטה שניתנה לאחר שהנאשם לא התייצב להקראת גזר דין שנועדה ליום 2.1.19, על אף הזמנה שנשלחה אליו ביום 30.12.18 (הטענה כאילו ההחלטה מיום 30.12.18 הגיעה למשרד ב"כ הנאשם רק ביום 31.12.18, שהועלתה על ידי ב"כ הנאשם בישיבת יום 2.1.19, התבררה כבלתי נכונה, והכל כפי שפורט בהחלטתי מיום 3.1.19).

4. האמור בסעיף 1 לבקשה מתעלם מכך שהמועד של הקראת גזר דין ביום 8.1.19 נקבע בהסכמה, וליתר דיוק, לתאריך ולשעה שהוצעו על ידי ב"כ הנאשם, עו"ד חיים רייכברג, ממושרד עו"ד מיכאל עירוני, וזאת לאחר שהתקיימה הפסקה במהלך הדיון ביום 2.1.19, והסניגור המלומד שוחח בטלפון עם מרשו, הנאשם.

5. הבקשה עצמה, בניגוד לכללים המקובלים, הוגשה ללא קבלת תגובה של המדינה.
6. הבקשה עצמה לוקה בכך שלא מציעה כל אלטרנטיבה, פרט למילים "לדחות את מועד הדין הקבוע ליום 8.1.19 למועד מאוחר יותר" (סעיף 2 סיפא; וכן ראה גם סעיף 3 לבקשה). האם משמעות הדבר היא שגזר הדין לא יינתן?! האם משמעות הדבר היא שכל עוד הנאשם נמצא בביתו ועובר טיפולים פיזיותרפיים גזר הדין לא יינתן?!
7. לגוף העניין, אין בבקשה כל נתון רפואי חדש, שלא היה קודם ושלא היה ידוע לפני כן.
8. יתרה מזו, במסמך האחרון שצורף בבקשה החדשה, מבית החולים סורוקה מיום 30.12.18, מצוין כי "כעת יש הטבה קלה בלבד מבחינת הכאבים... צילום ברך עמדה טובה".
9. ראוי לציין, כי הדיווח הראשון שהתקבל מאת ב"כ הנאשם על מצבו הבריאותי של הנאשם היה ביום 27.11.18, וזאת בעקבות החלטתי מיום 21.10.18, לפיה אם לא יוגשו השלמת טיעונים בכתב של הסניגור תוך שבעה ימים (המתייחסים לתסקיר המשלים מיום 8.10.18), כי אז אכתוב את גזר הדין על פי החומר בתיק. ההודעה של עו"ד עירוני הייתה כי "הנאשם עבר תאונת דרכים קשה, שהה באשפוז שבועיים, וכיום הופנה לשיקום ארוך. הנאשם אינו מסוגל ללכת לאחר שריסק את רגלו בצורה מוחלטת ומצבו הרפואי רע".
10. על גבי ההודעה האמורה ניתנה החלטה ביום 27.10.18 שבה איפשרתי לסניגור להשלים טיעונים בכתב תוך שבעה ימים בעניין גזר הדין.
11. תשובת עו"ד עירוני הייתה כי הוא מבקש שבית המשפט, במסגרת גזר הדין "להתייחס ולקחת בחשבון את מצבו הרפואי המורכב של הנאשם, נכון להיום. מכל מקום יבקש הח"מ לציין כי בפני הנאשם דרך שיקומית ארוכה עד שיוכל לשוב וללכת בכוחות עצמו, כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים שצורפו לבקשה הקודמת".
12. מכאן עולה, כי עו"ד עירוני ידע היטב שיינתן גזר דין ורק ביקש במסגרתו, התחשבות במצבו הרפואי של מרשו. הבקשה שבפניי הינה, למעשה, שלא יינתן גזר דין בעתיד הנראה לעין, דבר שלא ניתן להעלותו על הדעת במיוחד כאשר כתב האישום הוגש לפני ארבע שנים וחצי.
13. איפשרתי לב"כ המאשימה להגיב (החלטה מיום 29.11.18), והתגובה הייתה כי ב"כ המאשימה מאחל רפואה שלימה לנאשם, ולשיטתו, "אין בנתונים אלו כדי להשפיע על גזירת הדין בעניינו ודרך ריצוי עונשו" (הודעת עו"ד בני ליבסקינד, סגן בכיר לפרקליט מחוז ירושלים (פלילי), מיום כו בכסלו תשע"ט (4.12.18)).
14. ואכן, הקדשתי את חודש דצמבר 2018, לכתיבת גזר הדין המפורט.
15. כאמור לעיל, ביום 30.12.18, הודעתי כי מועד שימוע גזר הדין יהיה ביום 2.1.19, וכאמור, הנאשם לא התייצב ובאותה ישיבה הוסכם על דחייה לשבוע, ליום 8.1.19, מועד שהוצע על ידי הסניגור.
16. לאור ההיסטוריה האמורה, אין כל הצדקה להיענות לבקשה לגופה.

17. לא למותר להזכיר, כי הנאשם יצא מאילת לירושלים לבצע חטיפה ושוד, ושדד את המתלונן, מוגבל הלוקה בשכלו, ולקח ממנו 17,000 ₪.
18. במהלך הטיעונים לעונש טען הנאשם כי הוא מרוויח סך של 6,000-7,000 ₪ בחודש, וכי ברשותו סכום כסף מספיק כדי לפצות את הנאשם, 12,000-13,000 ₪ (ראה עמודים 41-2413 לפרוטוקול מיום יט באלול תשע"ח (30.8.18)).
19. לפיכך, הנאשם מסוגל מבחינה כלכלית לממן אמבולנס פרטי או מונית פרטית ולהגיע מביתו לבית המשפט.
20. הליכים רבים מתנהלים בבית משפט זה, כאשר מתדיינים מוגבלים בתנועותיהם: חלקם - מגיעים בכיסא גלגלים; וחלקם עם קביים. בהקשר זה אעיר כי במהלך הדיון ביום 2.1.19 הוזכר כי הנאשם זקוק לכיסא גלגלים ועל בסיס נתון זה התקשר עו"ד רייכבך לנאשם וחזר עם הודעה שהוא יגיע לשמוע את גזר הדין ביום 8.1.19.
21. כידוע, נשיא בית משפט זה, כב' השופט אהרן פרקש, מגיע לבית המשפט יום יום בכיסא גלגלים והוא עושה כן במשך עשרות שנים.
22. גם שופט אחר שלאחרונה סובל מבעיה בריאותית, מגיע לבית המשפט בעזרת קלנועית.
23. ברצוני לציין, כי הנאשם היה עצור, שוחרר ממעצר, תחילה לאיזוק האלקטרוני ולאחר מכן התאפשר לו לעבוד.
24. כידוע, אחד מתנאי השחרור ממעצר הוא התחייבות להתייצב בכל הליך שהוא.
25. אני מאמין כי הנאשם יעמוד בהתחייבותו זו, ויתייצב לדיון הקבוע, לשמיעת גזר דינו, **ליום 8.1.19 בשעה 11:30.**
26. אם יש צורך לאפשר את כניסת כלי הרכב שבו מגיע הנאשם (מונית או אמבולנס) לחניית בית המשפט, על הסגור לפנות למאבטחי משמר בתי המשפט שבבית משפט זה, שיאפשרו את כניסת כלי הרכב האמור.
27. **המזכירות** תשלח העתק החלטה זו לב"כ הצדדים, לרבות בפקס, כאשר מועד משלוח הפקס יתועד על ידי מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ט, 06 ינואר 2019, בשעה 13:18, בהעדר הצדדים.